

Fischer emlékkonferencia és kiállítás, 2009
SZTE_JGYPK Rajz- Művészettörténet Tanszék
Megnyitó beszéd - Galambos Gábor, dékán

Aranyi Sándor, tanszékvezető: A SZTE_JGYPK Rajz- Művészettörténet Tanszék, a Fischer Ernő Alapítvány és a Szögart Művészeti Egyesület nevében köszöntöm a megjelenteket, külön köszöntöm Galambos Gábor dékán urat, a rendezvény fővédnökét, Fischer Pétert, az Alapítvány alapítóját, Fischer Ernő fiát, Szigyártó Gyöngyit az Alapítvány titkárát, a kuratórium megjelent tagjait, valamint az előadókat.

Bemutatnám Nátyi Róbertet, aki a konferencia levezető elnöke lesz és egyik előadója. Most először röviden ismertetem a programot. Farkas Pál fog kezdeni, szobrászművész Szekszárdról, Fischer Ernő volt tanítványa, majd Tandi Lajos fog következni, szintén volt tanítvány, a Szeged lap főszerkesztője, majd őt követi Sipos Endre, képzőművész, pedagógus, szintén volt tanítvány, Alföldi László szintén volt tanítvány, képzőművész, a Kép keletkezése kiállítás rendezője, a kiállított művek 99%-ban az ő tulajdonát képezik a művek, ha nem 100%-át. Tehát ő a kurátora a kiállításnak. Délután következik Sinkó István képzőművész, pedagógus, volt tanítvány, művészeti író, majd őt követi Nátyi Róbert, művészettörténész, végül az előadásokat Szuromi Pál fogja zárni, művészeti, író. Ezt követően fél négykor egy filmet fogunk levetíteni, amelyet az ABC Filmstúdió készített Portré három tételben címmel. Végezetül 5 órakor a kiállítást Bereczky Lóránd fogja megnyitni. Átadom a szót Galambos Gábor dékán úrnak.

Galambos Gábor: Tisztelt Uraim és Hölgyeim! Az az igazság, hogy informatikusként, matematikusként kicsit furcsán érzem magam ebben a közegben, ahol művészettörténészek, művészek adnak elő egy művészről és itt nekem bevezetőt, megnyitót kell mondanom, kértem Aranyi Sanyit, hogy adjon háttéranyagot, javasolta az internetet; igyekeztem felkészülni, de művészettel nem foglalkozó embernek kicsit sok volt. Sok szép anyagot olvastam róla, ami kiváló művészettörténészek tollából született. Találtam néhány száraz tény. Megtudtam, hogy Fischer Ernő 1914. július 18-án született. Megtudtam, hogy majdnem ugyanazon a napon született, mint én. Budapesten és Prágában járt Képzőművészeti Egyetemre. 1957-től volt a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola oktatója és 1963-tól volt a tanszék vezetője, Winkler László után és Winkler László előtt volt tanszékvezető és 1974-ben vonult nyugdíjba. Aztán néztem tovább a száraz tényeket és aztán a következőket találtam. Ennek oka van, hogy felolvasom: fő művei: A tárgy és a rajzpedagógia viszonya, 1983., Gondolatok a pedagógia és a művészet viszonyáról, 1985. cikk, A remekmű lényege 1992 és A látványtól a szimbolikus formaképzésig, 1997. Miért olvastam ezeket fel? Mert emlékeztetni szeretnék mindenkit arra, hogy Fischer Ernő 1974-ben ment nyugdíjba és pedagógiai műveit 1982-1997. között írja. Ez azt jelenti, hogy valaki a nyugdíjba vonulása után érzi azt, hogy pedagógiai munkásságának legfontosabb részét meg tudta alkotni. Ez keveseknek adódik meg. Azon kevesek tudják ezt megtenni, akik nemcsak azért vannak, hogy egy tanszéken biztos egzisztenciát szerezzenek maguknak, hanem azért vannak ott, mert valóban tanítani akarnak. Ő azok közé a művészek

Fischer Ernő Alapítvány

Közösségi adószáma: HU1811260

Levelezési címe: 1136 Budapest, Raoul Wallenberg u. 2.

Telefon: +36 1 329 2522 Honlap: www.fischererno.hu

E-mail cím: szigyartogyongyi@t-email.hu

közé tartozott, aki mindenféleképpen szükségét érezte annak, hogy tanítványai legyenek, és ahogyan én olvastam, sajnos nem ismertem. Hogy a tanítványok is úgy érezték, hogy szükség van rá. Ezt mi sem bizonyítja jobban, mint hogy most is egy olyan konferencián vagyunk, ahol számos tanítvány van jelen, ad elő és még most is sokan merítenek abból, amit ő adott át nekik. Azt mondják róla, hogy nem volt stílusalapító. Fischer Ernő nem volt egy stílusban tevékenykedő. Ő szintézist alkotó művész volt és ezt a szintézist próbálta oktató munkájába is átvinni. Sipos Endrétől olvastam egy idézetet. Ő azt mondja, hogy ő közvetíteni akar, de a közvetítő szerep önmagában nem adatik sem a festő, sem a pedagógus számára. Ahhoz hogy ezt valaki el tudja érni, Sipos szerint erre születni kell és Fischer erre született és képes volt azt átadni ahova ő eljutott. Nem könnyű értelmezni az ő munkáját és nyilvánvalóan, ha én, mint kívülálló megpróbálnék bármi olyan művészeti értékelést mondani Fischer Ernőről, ami művészeti tartalommal furcsa lenne. Nem én vagyok erre hivatott megtenni. Az azonban biztos, hogy az én irodámban van két Fischer Ernő kép. Van egy nagy meg egy kicsi: a Tengeri vitorlások és a Sárkányölő szent György. Ezek azt az élményt nyújtják nekem, amit egy képnek nyújtani kell. Van egy pár képem és korábban, amikor kezdő voltam, azt mondtam, hogy azért mert tetszik, ma azt mondom, hogy azért veszek képet, mert tetszik, de az sem baj, ha értéke van. Azért kell a kép, mert minden nap talál az ember benne valamit, amitől egy kicsit jobb kedvünk lesz. Van egy csomó képem, és ha ránézek, azt mondom, hogy ez egy adriai táj, a másik egy portré, és ha ránézek Fischer Ernő képére, akkor csak azt látom, hogy nem a valóságot festette meg. Nagyon messze nem a valóságot festette meg. nekem művészetkedvelő emberként az jutott eszembe és elég sok múzeumban is jártam és van két kedvencem: Klimt és Picasso. Egyszer, amikor a Guggenheim Múzeumban voltam és néztem Picassot a harmincas éveiből, a kék korszakából és arra jutottam, hogy ez a pasi tud festeni. Aztán nézegettem Klimtet otthon és volt ott egy szép rajz, talán egy akt pár szép vonallal és erre azt gondoltam nem túl érdekes, ugyanazt megcsinálni, amit mindenki tud. Úgy gondolom Picasso is valami ezért kezdett mást rajzolni. Ezt érzem Fischer Ernőnél is. Úgy gondolom, hogy ő pontosan tudta, hogy azt a valamit pontosan le tudja rajzolni, de ő mást akart. Ha valaki néz egy Fischer Ernő képet, valahol a szellem mélyen el kell merülnie egy egészen más síkra, hogy nézze az ember a színeket, a kép textúráját. Egy egészen más világ, egy nagyon szép világ. Úgy érzem, ha ránézek, egy kicsit több leszek általa. Ez nagyon fontos dolog. Fischer Ernő ezt akarta átadni a tanítványainak. meggyőződésem, hogy ő nagyon jól érezné magát a tanszéken, mert vizuális nevelésről is szó van a tanszéken nem csupán rajzművészettörténeti tanszékről. Vizuális művészetről is szó van, ezt ő nagyon szeretné, mert arról van itt szó, hogy átadni azt, amit lát és hogyan tudja rávezetni a tanítványait azokra a művészeti mélységekbe, amivel ő rendelkezett. Tehát ezt nagyon szerette volna. Önmagában, hogy a Tanszék róla nevezete el a Galériáit, ami ma Szegeden nem csak a Juhász Gyula tanárképző Főiskola galériája, ismerve a helyzetet, Szegeden szinte az egyetlen, ahol rendszeresen kiállításokat rendeznek nem csak a szűkebb pátriánknak, hanem a művészek szélesebb körének is helyet tudunk adni. Ez nagyon jó a Tanszéknek, nagyon jó a Karnak és nagyon jó a Szegedi Tudományegyetemnek és a városnak is

Aranyi közbevetése: a REÖK palotán kívül

Fischer Ernő Alapítvány

Közösségi adószáma: HU1811260

Levelezési címe: 1136 Budapest, Raoul Wallenberg u. 2.

Telefon: +36 1 329 2522 Honlap: www.fischererno.hu

E-mail cím: szigyartogyongyi@t-email.hu

Galambos: Igen, de ez egy 2002-s történet. Nagy örömmel vagyok itt. Szemet és lelket gyönyörítő kiállítást nézhetnek itt meg. Kívánom, hogy a tanácskozás elevenítse fel Fischer Ernő emlékét. Beszéljünk Fischer Ernőről! Érezzük azt, hogy itt van közöttünk és úgy gondolom, hogy nem az utolsó alkalom lesz az, hogy itt felelevenítjük az emlékét! Kívánom, mindenki érezze nagyon jól magát ezen a konferencián.

Ezennel megnyitom a konferenciát.

A felvétel a Tanszék és az Alapítvány megbízásából készült.

Leírta és a közre adta: Szigyártó Gyöngyi

Budapest, 2020. június